

พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครู
ในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี
DESIRABLE BEHAVIORS ON CODE OF ETHICS OF TEACHING
PROFESSION OF TEACHERS IN THE DIGITAL ERA UNDER THE
SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE NONTHABURI

¹อรรณพ ปิ่นเกษ และ ²ชมแข พงษ์เจริญ

¹Unnop Pinkate and ²Chomkae Pongcharearn

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, ประเทศไทย

Rajapruck University, Thailand.

Unnoppinkate2538@gmail.com, Chphon @rpu.ac.th

Received : December 9, 2024; **Revised** : March 12, 2025; **Accepted** : April 29, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี จำนวน 323 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ .67- 1.00 ค่าความเที่ยงเท่ากับ .97 สถิติที่ใช้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ LSD ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการ

¹นักศึกษา, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

²อาจารย์, ดร., หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ปฏิบัติงานวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ และด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก และ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานไม่แตกต่างกันในภาพรวม ส่วนอายุและขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในภาพรวม

คำสำคัญ : พฤติกรรมที่พึงประสงค์, จรรยาบรรณวิชาชีพครู, ครูในยุคดิจิทัล

Abstract

The objectives of this research were 1) to study desirable behaviors in the code of ethics of the teaching profession of teachers in the Digital Era under The Secondary Educational Service Area Office Nonthaburi, and 2) to compare the opinions of teachers on desirable behaviors on the code of ethics of teaching profession of teachers in the Digital Era, classified by gender, age, education level, work experience, and school size. The sample consisted of 323 teachers under The Secondary Educational Service Area Office Nonthaburi. The research instrument was a questionnaire with content validity, IOC values between .67-1.00, a reliability value of .97. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and LSD. The research results were as follows: 1) desirable behaviors on the code of ethics of teaching profession of teachers in the Digital Era under The Secondary Educational Service Area Office Nonthaburi were at a high level in overall, when considering each aspect, ranking from the highest to the lowest mean : Commitment to society at the highest level, followed by Commitment to oneself, Commitment to teaching profession, Commitment to service recipients, and Commitment to colleagues of teaching profession at a high level, and 2) the opinions of teachers on desirable behaviors on code of ethics of teaching profession of teachers in the Digital Era, classified by gender, education

level, and work experience were not different in overall, while the opinions of the differential age, and school size were statistically significant at the level of .01 in overall.

Keywords: Desirable behaviors, Code of ethics of teaching profession, Teachers in the Digital Era

บทนำ

สังคมไทยในยุคปัจจุบันนับว่ามีการเปลี่ยนแปลงต่อกระแสสังคมโลกอย่างรวดเร็ว จึงเป็นเหตุให้มนุษย์ต้องปรับตัวให้ทันต่อเทคโนโลยีอย่างทันท่วงที เพื่อให้การศึกษาของไทยพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การพัฒนามาตรฐานและจรรยาบรรณในวิชาชีพ จึงมีความสำคัญเพื่อให้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสิทธิภาพในการประกอบวิชาชีพ ได้ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูให้เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง เพราะว่าครูคือต้นแบบแห่งการประพฤติตนให้อยู่บนความดีงามและเป็นต้นแบบแห่งการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ครู ผู้เรียนในสถานศึกษา รวมทั้งเป็นผู้รักษาจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดีดังกล่าววิชาชีพครู (สมศักดิ์ ทองเจือ, 2558 : 15-16) ดังนั้นการขับเคลื่อนระบบทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานที่สูงขึ้น ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้เรียน โดยเป็นเป้าหมายหลักสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพให้เหมาะสม ได้รับการยกย่องจากสังคม และเกิดภาพลักษณ์อันดีงาม บนพื้นฐานของวิชาชีพ รวมถึงการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลพัฒนาอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

จรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นข้อปฏิบัติ ข้อประพฤติในการปฏิบัติงานวิชาชีพครู ซึ่งเป็นกฎระเบียบเคร่งครัดที่ทุกคนต้องถือปฏิบัติเพื่อให้องค์กรเป็นไปด้วยความน่าเชื่อถือ รวมถึงการปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่าง หากมีการละเมิดการทำผิดตามข้อระเบียบที่ตั้งไว้ ทุกคนที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพครูจำเป็นที่จะต้องถูกลงโทษในข้อระเบียบจรรยาบรรณวิชาชีพครูนั้นมีความสำคัญทั้งหมด 3 ประการ คือ 1) ปกป้องการปฏิบัติงานในกลุ่มวิชาชีพ 2) รักษามาตรฐานวิชาชีพ และ 3) การพัฒนาวิชาชีพ (เสวก มณีสรณ์, 2561 : 38-39) ในฐานะที่องค์กรคุรุสภาเป็นผู้กำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยให้ครู บุคลากรทางการศึกษาได้ปฏิบัติตามหน้าที่ “จรรยาบรรณของวิชาชีพ” หมายความว่า มาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและในฐานะของผู้ประกอบ

วิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันนำมาซึ่งเกียรติยศและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพภายใต้การประพฤติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ตามแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพทั้ง 5 ข้อ ประกอบไปด้วย 1) จรรยาบรรณวิชาชีพต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณวิชาชีพต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) จรรยาบรรณต่อสังคมผู้ประกอบวิชาชีพ ทางการศึกษาพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2556)

ครูคือบุคคลที่มีความสำคัญเป็นทรัพยากรของประเทศที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนในการมีบทบาทที่จะพัฒนาให้เด็กและเยาวชนของชาติเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมบนความถูกต้องในสังคมยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยพัฒนาตามเทคโนโลยีให้ทันต่อกระแสโลก โดยมีครูเป็นทั้งผู้ให้ดูแล ติดตาม มอบความรัก ความเมตตา ให้โอกาส ให้ความรู้คอยอบรมสั่งสอนตามครรลองครองธรรม รวมทั้งการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อให้ศิษย์เป็นคนดี คนเก่ง ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะเปลี่ยนเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วยบริบทต่าง ๆ ครูยังถือเป็นสัญลักษณ์ปูชนียบุคคลที่สำคัญ มีเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้ออกมาเต็มศักยภาพทั้งด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญา นับว่าเป็นครูที่มีความเพียบพร้อม มีความรู้ การปรับตัวและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อีกทั้งมีความรับผิดชอบ อยู่ในระเบียบวินัยเป็นการให้เกียรติต่อตนเอง เพราะวิชาชีพครูต้องมีความรัก ความศรัทธาในอาชีพ ด้วยสภาพปัญหาปัจจุบันวิชาชีพครูประสบปัญหาทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ ขณะเดียวกันยังขาดความศรัทธาต่อวิชาชีพครู ขาดการเรียนรู้ การพัฒนา ละเลยและตระหนักถึงความสำคัญว่าบทบาทและหน้าที่ของครูต้องพึงกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและถูกหลักตามแบบแผนพฤติกรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครูให้สมดังครูยุคดิจิทัล ปัจจุบันตามสถิติที่ครูได้กระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพครูและได้รับวินัยกำหนดระดับความผิดทางจรรยาบรรณของวิชาชีพ นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2564 - 2566 จำนวน 174 คน โดยแบ่งเป็นตักเตือน 23 คน ภาคทัณฑ์ 41 คน พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู 52 คนและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ 58 คน ทั้งนี้กรณีการทำผิดเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมถึงการลงโทษนักเรียนโดยใช้วิธีรุนแรงจนได้รับบาดเจ็บ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2556) ส่งผลให้วิชาชีพครูควรได้รับการส่งเสริมอบรมแบบแผนพฤติกรรมทางจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยเร่งด่วน เพื่อให้เกิดความตระหนักต่อบทบาทหน้าที่วิชาชีพครูให้ได้รับความไว้วางใจ และความน่าเชื่อถือ ความศรัทธาในวิชาชีพครู

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยตั้งเป้าประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ตามข้อที่ 1 ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก ตลอดจนมีความพร้อมในการรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ทุกรูปแบบและมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ตามข้อที่ 3 ครูมีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความรู้ทางวิชาการและมีทักษะการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) จัดการเรียนรู้ตามแนวทางพหุปัญญา เป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมและมีทักษะการใช้เทคโนโลยี และข้อที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครมีการบริหารเชิงบูรณาการเป็นสำนักงานแห่งนวัตกรรมยุคใหม่ ใช้ข้อมูลสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัล และการวิจัยมาพัฒนาขับเคลื่อนคุณภาพ กำกับ ติดตาม ประเมิน การประพฤติดนต้องให้เหมาะสม ต่อความเป็นครูคือผู้ที่ได้รับการยกระดับให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง

ดังที่กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นได้ว่าจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการปฏิบัติตนและประพฤติดนในวิชาชีพครูที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงของสังคมไทยและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน นับว่าเป็นวิชาชีพที่ทรงเกียรติต้องปฏิบัติตนให้เหมาะสม สาเหตุด้วยปัจจัยที่เกิดขึ้นของกลุ่มครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงเป็นสภาพปัญหาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาจรรยาบรรณวิชาชีพของครูเป็นองค์ประกอบในการดำเนินการวิจัย โดยนำจรรยาบรรณทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1. จรรยาบรรณต่อตนเอง 2. จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3. จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5. จรรยาบรรณต่อสังคม มาดำเนินการเพราะถ้าผู้บริหารสถานศึกษา มีจรรยาบรรณวิชาชีพจะทำให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวิชาชีพ และเป็นแนวทางการปฏิบัติประพฤติดนที่ดีให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้อย่างดี ส่งผลไปถึงการพัฒนา ได้อย่างถูกต้องและขับเคลื่อนระบบการศึกษาให้อยู่ในวัฒนธรรมที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม บนจรรยาบรรณวิชาชีพ ดังคำที่ว่าวิชาชีพครูชั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี จำนวนทั้งหมด 18 โรงเรียน โดยมีครูผู้สอน จำนวน 2,029 คน (อ้างอิงข้อมูล: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี, 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกนที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (Krejcie & Morgan 1970 อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และอัจฉรา ขำนิประศาสน์, 2562) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดสถานศึกษาคือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยวิเคราะห์แจกแจงความถี่และร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี วิเคราะห์ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายของค่าเฉลี่ยใช้หลักเกณฑ์ดังนี้ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และคณะ, 2562 : 67)

4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีวิเคราะห์ความแตกต่างนัยสำคัญทางสถิติน้อยที่สุด

(Least Significant Difference: LSD) และนำเสนอข้อมูลแบบตารางประกอบคำอธิบายโดยกำหนดการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

การวิจัยพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นนทบุรี มีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นนทบุรี ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นนทบุรี โดยรวม

ด้านที่	พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปลค่า	อันดับ
1.	ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	4.40	.21	มาก	2
2.	ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.22	.24	มาก	3
3.	ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.17	.26	มาก	4
4.	ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.13	.22	มาก	5
5.	ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	4.78	.31	มากที่สุด	1
	ภาพรวม	4.20	.20	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นนทบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, $SD=.20$) เมื่อพิจารณารายด้าน ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.78$, $SD=.31$) รองลงมาอยู่ในระดับมาก คือ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ และด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน

พฤติกรรมที่พึงประสงค์ ในการปฏิบัติงานตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูในยุคดิจิทัล	เพศ		อายุ		ระดับ การศึกษา		ประสบการณ์ ทำงาน		ขนาดของ โรงเรียน	
	t	Sig.	F	Sig.	t	Sig.	F	Sig.	F	Sig.
ด้านจรรยาบรรณตนเอง	-2.06*	.04	3.61**	.01	.18	.86	.60	.55	.09	.91
ด้านจรรยาบรรณต่อ วิชาชีพ	-.91	.36	1.98	.12	.52	.61	.49	.61	4.59**	.01
ด้านจรรยาบรรณต่อ ผู้รับบริการ	.03	.98	4.95**	.00	-.88	.38	.05	.95	6.37**	.00
ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วม ประกอบวิชาชีพ	.49	.63	3.88**	.01	-.15	.88	.57	.56	3.87*	.02
ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	1.63	.10	4.29**	.01	-.46	.65	.28	.75	12.34**	.00
รวม	-.11	.91	5.38**	.00	-.22	.82	.00	1.00	6.25**	.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่า ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันในเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในภาพรวม เมื่อพิจารณารายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านจรรยาบรรณตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม และจำแนกตามขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ยกเว้น ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง

อภิปรายผล

การวิจัยพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี มีประเด็นสำคัญที่สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มากที่สุด คือ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีวิถีแห่งปัญญาและได้รับการยกย่องจากสังคมทั่วไป เช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูงอื่นๆ ต่างมีจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพในการปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ ความศรัทธาในการประกอบวิชาชีพครู นำไป สู่การยกระดับวิชาชีพของตนให้เป็นที่ยอมรับในสังคม จรรยาบรรณในวิชาชีพจึงเป็นสิ่งสำคัญ ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์เป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เกลิมพล ศรีพรหม (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของครูว่าต้องเริ่มจากการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ นำไปสู่การมีความเมตตา ขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์ สุจริต ในการปฏิบัติงาน มีอุดมการณ์และวิญญานความเป็นครู ประพฤติปฏิบัติตนโดยยึดจรรยาบรรณทั้ง 5 ข้อ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี ตามความคิดเห็นของครู เป็นรายด้านอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนปฏิบัติตนเหมาะสมกับสถานภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมคุณลักษณะที่ดีของครู ซึ่งครูเป็นบุคคลที่ถูกคาดหวังจากสังคมว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่ดี จึงต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับที่สังคมได้คาดหวัง และตระหนักในบทบาทหน้าที่ของครู จึงอยู่ในระดับมากที่สุดตามความคาดหวังของสังคม ดังที่อารยา เฟ็งโพธิ์แก้ว (2565 : 22-23) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณต่อตนเอง คือ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการรักษา ที่ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณต่อตนเอง ต้องเป็นแบบอย่างที่มีความสุภาพเรียบร้อยซึ่งนำมาถึงการประพฤติที่เป็นแบบอย่างที่ดี

2. ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รักษาชื่อเสียง เกียรติยศ รวมทั้งศักดิ์ศรีในวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เพื่อสร้างความศรัทธา ความน่าเชื่อถือ เพราะการสอนทุกครั้งต้องเริ่มต้นจากครู ต้องมีความรับผิดชอบด้วยหน้าที่และบทบาทเป็นที่จับตามองต่อสังคม พฤติกรรมที่ดีจะเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่ ซึ่งสอดคล้องกับลักขณา ศรีสมโพธิ์ (2560 : 54-55) ได้กล่าวถึง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ คือ การประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่จะให้ศิษย์เกิดความศรัทธาต่อวิชาชีพ มีการให้กำลังใจชื่นชมต่อการกระทำของศิษย์ด้วยความรัก และปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ

3. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความตั้งใจ เสียสละ อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ศิษย์ได้พัฒนาตามความสามารถ ความถนัดตามความสนใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูคือผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ศิษย์ มีชีวิตที่ดีขึ้น จึงจำเป็นต้องมีความตั้งใจ ทุ่มเทให้ศิษย์ได้รับประสบการณ์ ครูต้องเสียสละและอุทิศตนทั้งเวลาในราชการและนอกเวลา ปฏิบัติหน้าที่ที่บังเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่ศิษย์ให้มากที่สุด ดังที่ ประภาพรรณ สัมโพธิ์วงศ์ (2558 : 55) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ คือ การรักษาจรรยาบรรณตามข้อกำหนด แสดงความรักให้แก่ศิษย์ เพื่อให้ศิษย์เกิดความศรัทธาต่อครูและรับผิดชอบต่อหน้าที่ตามข้อบังคับต่อองค์กรวิชาชีพ

4. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรับผิดชอบแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้โดยไม่ทำให้ผู้อื่นบังเกิดความเสียหาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความรับผิดชอบเป็นการแสดงออกของพฤติกรรมต่อสังคมเป็นภาพลักษณ์ที่ดีที่ทำให้ได้รับการยอมรับ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรม จริยธรรม ดังที่พิณิต อังศุมา (2559 : 11) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ คือ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องมีน้ำใจต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมวิชาชีพได้ พร้อมทั้งให้เกียรติซึ่งกันและกันไม่นำความเดือดร้อนต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพต้องให้เกิดความหนักใจในการอยู่ร่วมกัน

5. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูให้ความร่วมมือกับชุมชน ในการประกอบกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ กิจกรรมตามประเพณี กิจกรรมพัฒนาชุมชนสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูคือผู้ที่อยู่ในฐานะที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนโดยต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อพัฒนาให้มีความเจริญในทุก ๆ ด้าน ดังที่ อรุณ แสงสว่าง (2563) ได้กล่าวว่า ครูควรจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนเพื่อให้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู นักเรียน ชุมชน รวมทั้งปรับ

ทัศนคติ ให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกัน ส่งเสริมให้ครูเป็นแบบอย่างที่ดี ในการอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม และปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่ศิษย์อยู่เสมอ

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรีตามความคิดเห็นของ ครูที่จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบทั้งภาพรวมและรายด้าน อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 เพศ ครูที่มีเพศต่างกัน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศหญิงมีความละเอียด เคร่งครัดต่อตนเองมากกว่าเพศชาย ยึดถือการดำเนินงานโดยการปฏิบัติตนให้อยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพสูงสุดของทุกคน เพื่อรักษาเกียรติ ชื่อเสียง และความเหมาะสมไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิง ต่างต้องปฏิบัติตามกฎ ข้อระเบียบบังคับตามแบบแผน พฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ผกาทิพย์ ทรัพย์วิริยะกุล (2560) ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครู พบว่า ผลการเปรียบเทียบ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 อายุ ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็น ในภาพรวมไม่แตกต่างกันและรายด้านจรรยาบรรณต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในแต่ละช่วงอายุมีการทำงานที่แตกต่างกันในแต่ละช่วง รวมถึงความคิดยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอาจทำให้มีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ช่วงอายุที่อยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงทั้งเก่าและใหม่อาจจะมีมุมมองถึงความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพครู ความเหมาะสม การรักษาศักดิ์ศรีของวิชาชีพบนคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริกัญญา สมส่วน (2562) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ผลการเปรียบเทียบไม่แตกต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกันในด้านจรรยาบรรณต่อตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ระดับการศึกษา ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการประกอบจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกระดับไม่ว่าจะจบการศึกษาในระดับใด ต้องยึดตามแบบแผนพฤติกรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู ต้องมีการรักษาชื่อเสียงรักษาศักดิ์ศรี ซึ่งสอดคล้องกับ ประณต นาคะเวช (2564) ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนมัธยม พบว่า จำแนกตามระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

2.4 ประสบการณ์การทำงาน ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็น ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประสบการณ์คือการเรียนรู้ในการ

ทำงาน ทำให้มีการวางแผนในการทำงานมากยิ่งขึ้นต้องมีการเรียนรู้สังคม รวมถึงจรรยาบรรณวิชาชีพครูทุกคนต้องปฏิบัติตนให้อยู่กฎระเบียบ ข้อกติกา ตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงาน โดยมุ่งเน้นความเข้าใจในกฎเกณฑ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ สนิท ไชยเชื้องาม (2565) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของจรรยาบรรณวิชาชีพครูตามความคิดเห็นของข้าราชการครู พบว่า จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ไม่แตกต่างกัน

2.5 ขนาดของโรงเรียน ครูสังกัดในขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็น ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านโดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ และเมื่อนำไปหาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ครูที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลางต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ ในด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ โรงเรียนขนาดเล็กต่างกับโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดกลางต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ ในด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ด้วยขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน สังคม บริบท สภาพแวดล้อมด้วยจำนวนบุคลากร แต่ละโรงเรียนที่ต่างกันออกไปอาจส่งผลให้ความคิดในการทำงานแต่ละโรงเรียนมีความคิดเป็นของตนเองในการปฏิบัติงาน ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Albert Bandura ซึ่งสอดคล้องกับ สุรัชย์ เทียนขาว (2562) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครู ผลการเปรียบเทียบ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ไม่พบความแตกต่างกันในเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าจะเป็นเพศใด ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานมาอย่างไร ทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาชีพชั้นสูงที่ได้รับการไว้วางใจจากบุคคลทั่วไป ที่จะเป็นต้นแบบแห่งการดำเนินชีวิต เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์ที่จะอบรม ปลูกฝังให้เป็นเยาวชนที่ดีของชาติ มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และส่วนในความแตกต่างของด้านอายุ ครูที่อายุน่าจะนับว่าเป็นผู้อาวุโส อาจจะมีการมองเห็นถึงมุมมองที่ควรปฏิบัติ หรือไม่ควร เพราะในเรื่องของจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่ทำให้หลายคน

อาจมองข้ามไปในจุดที่มองไม่เห็น รวมทั้งขนาดของโรงเรียน มีความแตกต่างกันตามสภาพบริบทของโรงเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ การดำเนินชีวิตอาจมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพแตกต่างกัน ด้วยความคิด ทรรศนะคติต่าง ๆ ไม่ว่าจะแตกต่างกันด้วยประการใด ทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ประกอบไปด้วย 1) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) จรรยาบรรณต่อสังคม ดังนั้น การวางตัวให้เหมาะสม ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ และเป็นแบบอย่างที่ดี ต้องเริ่มจาก ปุชนิยมบุคคลที่ขึ้นชื่อว่า ครู เพื่อประจักษ์ให้สาธารณะชนได้ให้เห็นถึงความสำคัญ และความเคารพนับถือที่เกิดความศรัทธา สมดังกับวิชาชีพชั้นสูง

เอกสารอ้างอิง

- เฉลิมพล ศรีพรหม. (2561). การศึกษาพฤติกรรมการที่พึงประสงค์ของจรรยาบรรณวิชาชีพ ของครูใน ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาระยอง. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม.
- ประณต นาคะเวช. (2564). การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนครราชสีมา.
- ประภาพรธรรณ สัมโพธิ์วงศ์. (2558). ลักษณะข้อบังคับวิชาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยามการพิมพ์ จำกัด.
- ผกาทิพย์ ทรัพย์วิริยะกุล. (2560). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูกลุ่มโรงเรียน สหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. เลย : สถาบันราชภัฏเลย.
- พินิต อังศุมา. (2559). จรรยาบรรณวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ : บริษัท กลการพิมพ์ (1989) จำกัด.
- ลักขณา ศรีสมโพธิ์. (2560). มาตรฐานการจรรยาบรรณในส่วนที่ครูต้องพัฒนาคุณภาพตนเอง. กรุงเทพฯ : สำนักการศึกษา.
- ลักขณา ศรีสมโพธิ์. (2560). มาตรฐานการจรรยาบรรณในส่วนที่ครูต้องพัฒนาคุณภาพตนเอง. กรุงเทพฯ : สำนักการศึกษา.
- ศิริกัญญา สมส่วน. (2562). พฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 1-7. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- สนิท ไชยเชื้องาม. (2565). พฤติกรรมอันพึงประสงค์ของจรรยาบรรณวิชาชีพครูตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง เขต 2. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สมศักดิ์ ทองเจือ. (2558). ระเบียบวินัยครูเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี. (2565). แผนการพัฒนาศึกษาขั้นพื้นฐาน. นนทบุรี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ.2556. กรุงเทพมหานคร : ราชกิจจานุเบกษา.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุรชัย เทียนขาว. (2562). พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณ วิชาชีพของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. บัณฑิตวิทยาลัย : วิทยาเทคโนโลยี.
- เสวก มณีสรร์. (2561). การปฏิบัติตามข้อระเบียบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- อรุณ แสงสว่าง. (2563). จรรยาบรรณในสังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- อารยา เฟ็งโพธิ์แก้ว. (2565). จรรยาบรรณของครู. กรุงเทพฯ: ฟิงเกอร์ปรีน แอนด์มีเดียส์.